

Sygn. akt III AUa 443/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 sierpnia 2015 r.

Sąd Apelacyjny - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gdańsku

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Lucyna Ramlo
Sędziowie:	SSA Małgorzata Gerszewska (spr.) SSO del. Maria Ołtarzewska
Protokolant:	stażysta Katarzyna Kręska

po rozpoznaniu w dniu 26 sierpnia 2015 r. w Gdańsku

sprawy (...) Sp. z o.o. w Ś.

z udziałem zainteresowanego M. S. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o składki

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

od wyroku Sądu Okręgowego w Bydgoszcy VI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 9 października 2014 r., sygn. akt VI U 272/14

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Bydgoszcy VI Wydziałowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych.

Sygn. akt III AUa 443/15

UZASADNIENIE

W decyzji z dnia 9 grudnia 2013 r. na podstawie art. 83 ust. 1 p. 3 w zw. z art. 68 i art. 46 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 36 ust. 1 i 4 art. 47 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j. Dz. U. z 2010 r. nr 77, poz. 512 ze zm.) Zakład Ubezpieczeń Społecznych stwierdził, że dla płatnika składek R. - (...) Sp.

z o.o. kwota wypłaconych świadczeń z ubezpieczenia chorobowego podlegających rozliczeniu w części składek na ubezpieczenia społeczne wynosi odpowiednio za: lipiec 2012 - 15.349,10 zł; za sierpień 2012 - 22.732,22 zł; za wrzesień 2012 - 24.786, 53 zł.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy stwierdził, że płatnik składek R. – (...) Sp. z o.o. w Ś. w miesiącach od lipca 2012 do września 2012 rozliczył powodowi M. S. (1) zatrudnionemu z dniem 1 lutego 2012 r. zasiłek chorobowy za okres 1 czerwca 2012 r. do 30 sierpnia 2012 r. pomimo, że ubezpieczony zgodnie z zawartą ugodą pozasądową miał prawo do wypłat na kwotę 15.000, 00 zł w trzech równych częściach

w terminach wypłaty wynagrodzeń obowiązujących u pracodawcy na rachunek pracownika, na który dotychczas regulowane było wynagrodzenie pracownika, począwszy od 12 lipca 2012 r., następnie 10 sierpnia 2012 r. i 10 września 2012 r. Płatnik składek przedłożył do kontroli listy wypłat za miesiące od maja do sierpnia 2012 r., z których wynika, że naliczył zasiłek chorobowy w kwocie 6.041, 10 zł brutto (5.000,10 zł netto) za miesiąc czerwiec 2012 r., w kwocie 6041,28 zł brutto (5.000,28 zł netto) za miesiąc lipiec 2012 r. i w kwocie 5.846,40 zł brutto (4860,40 zł netto), oraz w kwocie 194,70 zł brutto (139,70 zł netto) za miesiąc sierpień 2012 r. Przedłożył także przelewy bankowe o treści „zapłata zgodna

z ugodą”, z których wynika, że przelano kwoty 5.000,10 zł w dniu 12 lipca 2012 r., 5.000,28 zł w dniu 09 sierpnia 2012 r. za miesiąc sierpień 2012 r. dokonał 2 przelewy o treści „wypłata wynagrodzenia lista (...)” w kwocie 139,70 w dniu 10 września 2012 r. i „wypłata wynagrodzenia lista (...)” w kwocie 4.860,40 zł w dniu 10 września 2012 r.

Mając powyższe na uwadze za okres orzeczonej niezdolności do pracy ubezpieczony M. S. (1) otrzymał wynagrodzenie za pracę wynikające z ugody pozasądowej, co oznacza, że ubezpieczony nie miał prawa do zasiłku chorobowego, zaś płatnik nie miał prawa do rozliczenia zasiłku w ciężar składek na ubezpieczenia społeczne.

W odwołaniu od decyzji wnioskodawca R. – (...) Sp. z o.o. w Ś. wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez uchylene obowiązku rozliczenia w ciężar składek na ubezpieczenie społeczne wypłaconych kwot świadczeń z ubezpieczenia chorobowego za miesiące czerwiec, lipiec i wrzesień 2012 r. co daje łączną kwotę 18.123,70 zł.

W uzasadnieniu odwołania wskazano, że w dniu 5 lipca 2012 r. strony zawarły ugodę pozasądową, która miała na celu ugodowe rozwiązanie sprawy trybu ustania stosunku pracy

i wypłatę należnego zasiłku chorobowego. Podpisując ugodę pozasądową strony określiły, że pracodawca zapłaci pracownikowi kwotę w wysokości 15.000 zł w trzech równych częściach mając na myśli, iż chodzi o zasiłek chorobowy za miesiąc czerwiec, lipiec, sierpień i wrzesień.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o oddalenie odwołania, bowiem kwoty wypłaconych pracownikowi M. S. (1) są kwotami wynagrodzenia, a nie zasiłku chorobowego.

Wyrokiem z dnia 9 października 2014 r. Sąd Okręgowy w Bydgoszczy – VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, sygn. akt VI U 272/14 zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego uchylając obowiązek rozliczenia w ciężar składek na ubezpieczenia społeczne, wypłaconych kwot z ubezpieczenia chorobowego, za okres od lipca 2012 r. do września 2012 r. w kwotach podanych w decyzjach, podając następujące motywy rozstrzygnięcia:

Odwołujący R. – (...) Sp. z o.o. zawarła z zainteresowanym M. S. (1) w dniu 5 lipca 2012 r. ugodę pozasądową zgodnie z której treścią zawartą w §1 ust. 1 i §1 ust. 2 iż strony zgodnie ustalają, że pracodawca zapłaci pracownikowi kwotę w wysokości 15.000, 00 zł (słownie: piętnaście tysięcy złotych) w trzech równych częściach w terminach wypłaty wynagrodzeń obowiązujących u pracodawcy na rachunek pracownika, na który dotychczas regulowane było wynagrodzenie pracownika, począwszy od 12 lipca 2012 r., zaś kolejne wypłaty na rzecz pracownika nastąpią w dniach do 10 sierpnia i 10 września bieżącego roku. W razie uchybienia przez pracodawcę obowiązku zapłaty którejkolwiek z w/w. rat w terminie, niniejsza uгода traci w całości ważność.

Pracownik oświadcza, że zapłata kwoty wymienionej w ust. 1 powyżej, całkowicie zaspokaja wszelkie roszczenia finansowe pracownika względem pracodawcy i zobowiązuje się do wycofania roszczeń w toku, jak i nie wnoszenia roszczeń na jakiegokolwiek podstawie względem pracodawcy w przyszłości.

Ugoda była ostatecznym kompromisem osiągniętym przez strony na skutek wcześniejszego sporu odnośnie ich wzajemnych roszczeń. Wcześniej bowiem zainteresowany M. S. (1) w dniu 25 maja 2012 r. złożył wypowiedzenie za porozumieniem stron, które następnie wycofał w piśmie z dnia 28 maja 2012 r. składając wypowiedzenie umowy o pracę ze skutkiem na dzień 31 sierpnia 2012 r. Wówczas odwołujący złożył oświadczenie o rozwiązaniu stosunku pracy w trybie art. 52 k.p. Konsekwencją tego było złożenie przez zainteresowanego M. S. (1) zaświadczenia o niezdolności do pracy z powodu choroby od dnia 28 maja 2012 r. do 11 czerwca 2012 r. Pracodawca wypłacił zainteresowanemu wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy za okres 28 maja 2012 r. do 30 maja 2012 r., ponieważ u poprzedniego pracodawcy wykorzystał 30 dni takiego wynagrodzenia. Następnie zainteresowany nadal przebywał na zwolnieniu lekarskim w miesiącu czerwcu, lipcu i sierpniu 2012 r., a także po ustaniu zatrudnienia we wrześniu 2012 r. co wynika z karty zasiłkowej i zwolnień lekarskich. Zainteresowany otrzymał po ustaniu zatrudnienia zasiłek chorobowy z ZUS-u, tj. za okres po 31 sierpnia 2012 r.

Płatnik składek wypłacił zainteresowanemu następujące kwoty zasiłku chorobowego netto w kolejnych miesiącach: za czerwiec 2012 r. – kwotę 5.000,10 zł; za lipiec 2012 r. – kwotę 5.000,28 zł; za sierpień - kwotę 5.846,40 zł, oraz za wrzesień 2012 r. kwotę 194,70 zł. Zainteresowany był zatrudniony u odwołującego od 1 lutego 2012 r. do 31 sierpnia 2012 r.

W ocenie Sądu pierwszej instancji przedmiotem ugody pozasądowej był zasiłek chorobowy, który pracodawca wypłacił ubezpieczonemu miesięcznie za okres miesiąca lipca i sierpnia 2012 r. Ubezpieczony bowiem przedstawił jako dowód zaświadczenie lekarskie o niezdolności do pracy za okres niezdolności do pracy od 28 maja 2012 r. do 31 sierpnia 2012 r. Sąd zaznaczył przy tym, iż zgodnie z art. 65 § 1 k.c. oświadczenie woli należy tak tłumaczyć, jak tego wymagają ze względu na okoliczności, w których złożone zostało, zasady współżycia społecznego oraz ustalone zwyczaje. Nadto w § 2 ustawodawca stwierdził, iż w umowach należy raczej badać jaki był zgodny zamiar i cel umowy aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy dopuścił dowód z przesłuchania stron ugody pozasądowej, tj. prezesa odwołującego i zainteresowanego. Strony nie złożyły jednak zgodnych oświadczeń woli, co do charakteru kwoty wypłaconej przez odwołującego w ratach przewidzianych w ugodzie. Zainteresowany twierdził, że ugoda pozasądowa nie obejmowała należnego mu zasiłku chorobowego za czerwiec, lipiec i sierpień 2012 r., natomiast odwołujący płatnik składek wprost przeciwnie stwierdził, że ugoda obejmowała wyłącznie zasiłek chorobowy należny ubezpieczonemu za wskazane miesiące.

Sąd pierwszej instancji uznał zeznania zarówno odwołującego jak i zainteresowanego za pokrętne, nieprecyzyjne i niezgodne z logiką i doświadczeniem życiowym. W pierwszym rzędzie stwierdził także, że ugoda pozasądowa sporządzona w dniu 5 lipca 2012 r. nie mogła obejmować w ogóle kwot zasiłków chorobowych, które miały być wypłacone w lipcu i sierpniu, ponieważ w dniu zawarcia ugody nie było jeszcze wiadomo z całą pewnością jak długo będzie trwała choroba ubezpieczonego. Zeznania, zatem zarówno prezesa spółki jak i ubezpieczonego- M. S. (1) są nieprawdziwe, nie zawierają bowiem żadnego poparcia w zebranym materiale dowodowym.

W ocenie Sądu Okręgowego raty wypłacone przez odwołującego nie pokrywają się z kwotami wymienionymi w ugodzie. Z ugody wynika bowiem, iż kwota 15.000 zł (netto) powinna być wypłacona w trzech równych ratach tj. po 5000 zł, a de facto raty były nieco wyższe niż wynikające z ugody. W konsekwencji Sąd uznał, iż nie było to należne wynagrodzenie, ponieważ zainteresowany nie wykazał, iż w takiej wysokości wynagrodzenie za poszczególne miesiące powinno mu zostać wypłacone, lecz zasiłek chorobowy wypłacony zgodnie z przepisami ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Świadczą o tym obliczenia dokonane na liście wypłat dołączonej do akt sprawy. Zasiłek był wypłacony po przedłożeniu zwolnień lekarskich z uwzględnieniem

trzech powyższych dni wynagrodzenia za okres choroby (pozostałe 30 dni ubezpieczony otrzymał w danym roku już od poprzedniego pracodawcy).

Zdaniem Sądu pierwszej instancji zainteresowany nie otrzymał kwot należnych mu z tytułu ugody pozasądowej zawartej w dniu 5 lipca 2012 r., ponieważ brak jest dowodów na wypłacenie trzech rat w wysokości po 5000 zł w aktach sprawy, oraz żadna ze stron nie przedłożyła dowodu na okoliczność wypłacenia zainteresowanemu żądanych kwot. Sąd pierwszej instancji uznał, że prezes spółki - M. R. wypłacił ubezpieczonemu wyłącznie zasiłek chorobowy łącznie w kwocie 15.986,48 zł.

Sąd Okręgowy zważył również, iż strony ugody pozasądowej były z sobą skonfliktowane skoro do tej pory zainteresowany twierdzi, że nie otrzymał wynagrodzenia za maj 2012 r. i mają do siebie pretensje dotyczące realizacji wymaganych praw i obowiązków wynikających ze stosunku pracy, dlatego też w toku procesu były zobowiązane wykazać

w myśl art. 6 k.c. jaki rodzaj zobowiązania pieniężnego w rezultacie obejmowała ugoda pozasądowa.

Odwołujący reprezentowany przez fachowego pełnomocnika żadnych przekonujących dowodów nie przedstawił skoro te zaoferowane roz mijają się z dowodami wpłat, natomiast zeznania zainteresowanego są także niekompletne i niejasne. Za niedorzeczne uznał Sąd twierdzenia zainteresowanego, iż nie wypłacono mu zasiłku chorobowego, bowiem gdyby tak było musiałby się o jego wypłatę zwrócić do pracodawcy lub do organu rentowego. Tymczasem nie zainicjował nawet niniejszego postępowania poprzez wniesienie odwołania od decyzji, domagając się dopiero wypłaty zasiłku chorobowego od organu rentowego w trakcie rozprawy.

Sąd pierwszej instancji nie dał wiary stronom i oparł się wyłącznie na dokumentacji zebranej w aktach organu rentowego i w postępowaniu sądowym.

Sąd Okręgowy zważył, iż w jego ocenie zainteresowanemu wypłacono za sporny okres zasiłek chorobowy, a zatem kwoty wypłaconych świadczeń zostały przez płatnika składek prawidłowo i zgodnie z przeznaczeniem wypłacone, jednak zainteresowany nie otrzymał równocześnie za okres od lipca do września 2012 r. wynagrodzenia za pracę. W przedmiotowej sprawie nie miał zatem zastosowania przepis zawarty w art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1998 r. o środkach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j. Dz.U.2010 r. Nr 77, poz. 512 ze zm.).

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia wywiódł pozwany organ rentowy, zaskarżając go w całości i zarzucając mu: naruszenie prawa materialnego tj. art. 46 ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U.2015.121); oraz prawa procesowego tj. art. 233 §1 k.p.c. i art. 325 k.p.c.

Mając na uwadze wyżej przytoczone zarzuty, apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania na mocy art. 386 §1 k.p.c.; ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Bydgoszczy do ponownego rozpoznania, zgodnie z art. 386 § 4 k.p.c.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego organu rentowego okazała się zasadna i skutkuje uchyleniem zaskarżonego wyroku oraz przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Okręgowy w Bydgoszczy.

Na wstępie wskazać należy iż zgodnie z art. 46 ust.1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U.2015.121) płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy. Zgodnie z ust. 2 przytoczonego przepisu rozliczenie składek, o których mowa w ust. 1 oraz wypłaconych przez płatnika w tym samym miesiącu zasiłków oraz zasiłków rodzinnych i pielęgnacyjnych podlegających rozliczeniu na poczet składek następuje w deklaracji rozliczeniowej według ustalonego wzoru. Nie podlegają rozliczeniu w deklaracji rozliczeniowej zasiłki wypłacone przez płatnika bezpodstawnie.

Zgodnie natomiast z art. 12 ust. 1 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U. z 2014 r. poz. 159 ze zm.), zasiłek chorobowy nie przysługuje za okresy niezdolności do pracy, w których ubezpieczony na podstawie przepisów o wynagradzaniu zachowuje prawo do wynagrodzenia. Okresy te wlicza się do okresu zasiłkowego.

Sporną w przedmiotowej sprawie okazała się okoliczność czy ubezpieczony, jako pracownik płatnika, w okresie orzeczonej niezdolności do pracy miał prawo do zasiłku chorobowego i czy w tej sytuacji płatnik miał prawo do rozliczenia zasiłku w ciężar składek na ubezpieczenie społeczne, czy też wypłacona zainteresowanemu przez płatnika kwota 15.000,48 zł (netto) stanowiła wynagrodzenia za sporne miesiące, co czyniłoby zasadnym stanowisko organu rentowego.

Przenosząc powyższe na grunt przedmiotowej sprawy wskazać należy, iż zdaniem Sądu Apelacyjnego w toku postępowania pierwszoinstancyjnego nie wyjaśniono dostatecznie okoliczności niezbędnych dla jednoznacznego, merytorycznego rozstrzygnięcia przedmiotowego sporu.

W szczególności w ocenie Sądu odwoławczego, Sąd Okręgowy nie wyjaśnił wystarczająco wyczerpująco celu i zakresu uregulowań zawartej między stronami ugody pozasądowej, dołączonej do akt rentowych. Z ugody tej miały bowiem wynikać zasady rozliczenia się płatnika składek ze swoim pracownikiem – M. S. (1) z tytułu należnego mu wynagrodzenia i związanych z nim świadczeń na ubezpieczenie społeczne.

Zgodnie z postanowieniami ugody datowanej na 5 lipca 2012 r. zawartymi w § 1 pkt 1: „strony zgodnie ustalają iż Pracodawca zapłaci Pracownikowi kwotę w wysokości 15.000 zł w trzech równych częściach w terminach wypłaty wynagrodzeń obowiązujących

u Pracodawcy na rachunek pracownika, na który dotychczas regulowane było wynagrodzenie Pracownika, począwszy od 12 lipca br., zaś kolejne wypłaty na rzecz Pracownika nastąpią

w dniach do 10 sierpnia i 10 września br. W razie uchybienia przez Pracodawcę obowiązku zapłaty którejkolwiek z ww. rat w terminie, ugoda traci w całości ważność”. Zgodnie z pkt 2 „Pracownik oświadczył, iż zapłacona kwota 15.000 zł całkowicie zaspokaja wszelkie jego roszczenia finansowe względem pracodawcy i zobowiązuje się do wycofania roszczeń

w toku, jak i nie wnoszenia dalszych roszczeń na jakiegokolwiek podstawie względem Pracodawcy w przyszłości”. Nadto zgodnie z pkt 6 strony zgodnie oświadczyły, iż ustalenia określone w §1 ugody, wyczerpują wszelkie wzajemne roszczenia Stron powstałe w związku z łączącym je stosunkiem pracy.

W ocenie Sądu Apelacyjnego z przytoczonych zapisów ugody nie wynika jednoznacznie z jakiego tytułu miała zostać wypłacona M. S. (1) wskazana w ugodzie kwota, same zaś jej strony różnią się w sposobie interpretacji jej zapisów. Postanowienia ugody zawierają jedynie ogólne określenie tytułu należności jako „roszczenia finansowe” przy czym nie precyzują czy miały one dotyczyć wynagrodzenia pracownika czy też zasiłku chorobowego. Zauważyć przy tym należy, że w dniu zawierania ugody strony nie wiedziały jak długo będzie trwała niezdolność M. S. (1) spowodowana chorobą.

Zdaniem Sądu odwoławczego prawdziwość twierdzenia płatnika składek – spółki

z o.o. (...) zawartego w odwołaniu od decyzji, iż umowa dotyczyła wypłaty zasiłku chorobowego a nie wynagrodzenia, nie została w żaden sposób dowiedziona przez strony ani zweryfikowana przez Sąd pierwszej instancji, tym bardziej iż słuchany informacyjnie zainteresowany M. S. wyjaśniał, iż według jego oceny ugoda regulowała wszelkie kwestie finansowe odnoszące się do wynagrodzenia za miesiąc maj 2012. Zainteresowany wyjaśnił, iż wynagrodzenie to nie zostało mu wypłacone przez pracodawcę i to ono stanowiło przedmiot ugody zawartej z płatnikiem składek. Od czerwca natomiast przysługiwał mu zasiłek chorobowy, którego wypłaty domagał się od organu rentowego. Odmiennie zaś rozumiał postanowienia ugody płatnik składek, podnoszący iż dotyczyła ona właśnie zasiłku chorobowego. Pamiętać przy tym trzeba, iż wysokość należnego ubezpieczonemu wynagrodzenia była sporną między nim a płatnikiem co wynika jednoznacznie z wymienianej korespondencji, załączonej do akt organu rentowego (pismo datowane na 2 kwietnia 2012 r. w którym prokurent płatnika składek potwierdził podniesienie miesięcznego wynagrodzenia ubezpieczonego do kwoty 18.000 zł.; następne pismo datowane na 22 maja 2012 r. informujące

ubezpieczonego o powierzeniu mu obowiązków doradcy zarządu ds. finansowych z wynagrodzeniem brutto w wysokości 15.000 zł miesięcznie; zarzut sformułowany w piśmie o rozwiązaniu umowy, zgodnie z którym pracownik miał poświadczyc nieprawdę podpisując się na piśmie datowanym na 1 kwietnia 2012 r.

o podniesieniu wynagrodzenia do kwoty 18.000 zł). Zauważyć należy, a co uszło uwadze organu rentowego i Sądu, że w aktach pozwanego znajdują się listy płac za okres od lutego 2012 r. do sierpień 2012 r.- brak jest jednak listy płac za maj tego roku. Brak jest również dowodu, by wynagrodzenie za maj 2012 r. (mimo braku listy płac) zostało zainteresowanemu faktycznie wypłacone.

Zdaniem Sądu odwoławczego, Sąd pierwszej instancji nie wyjaśnił dostatecznie z jakiego tytułu – wynagrodzenia czy zasiłku chorobowego zostały ubezpieczonemu wypłacone kolejne kwoty, oraz dlaczego ich wysokość różniła się od tych, które zostały ustalone w zawartej ugodzie pozasądowej, czy kwota 15.000 zł była kwotą netto czy brutto. Wskazać również należy, iż oceniając składane przez zainteresowanego w sprawie zeznania, Sąd pierwszej instancji uznał je za niekompletne i niejasne, jednakże nie umożliwił mu swobodnego wypowiedzenia się co do spornych okoliczności, przerywając i sugerując mu kierunek wypowiedzi. Obarczone istotnymi wadami wyjaśnienia i zeznania zainteresowanego nie nadają się przez to do zweryfikowania przez Sąd Apelacyjny w toku postępowania odwoławczego i skonfrontowania z dołączonymi do akt sprawy dokumentami.

Rozpatrując ponownie przedmiotową sprawę, Sąd pierwszej instancji winien uwzględnić dodatkowo okoliczność podniesioną przez organ rentowy w piśmie datowanym na dzień 1 kwietnia 2015 r. (k.100 a.s.) oraz pozyskać w tym celu akta sprawy VI U 21/15 toczącą się w Sądzie Rejonowym we Włocławku – IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych.

Sąd Apelacyjny zauważa również, iż Sąd pierwszej instancji zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego w całości, pomimo, iż odwołanie dotyczyło jedynie jej części, odnoszącej się do zainteresowanego M. S. (1). Sąd Okręgowy winien zatem jednoznacznie określić czy rzeczywiście jego intencją była zmiana zaskarżonej decyzji w całości tj. również w odniesieniu do innych wymienionych w niej zainteresowanych, czy też jedynie w części odnoszącej się do M. S., w sprawie którego płatnik składek wniósł odwołanie i dać temu wyraz zarówno w sentencji jak i w (ewentualnym) uzasadnieniu wyroku. Sąd winien również zadbać o prawidłowe sformułowanie sentencji wyroku tak by było jasne, czy płatnik był uprawniony do rozliczenia w ciężar składek na ubezpieczenia społeczne wypłaconych kwot z ubezpieczenia chorobowego (w całości, w części), czy też nie.

Z uwagi na istotne wady postępowania dowodowego przeprowadzonego przez Sąd pierwszej instancji i konieczność powtórzenia postępowania dowodowego w całości, na mocy art. 386 §4 k.p.c. Sąd Apelacyjny uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania przez Sąd pierwszej instancji.